

Memphis Underground

Stewart Home

Alpha Decay. Barcelona, 2012

A mesura que esdevé més complex, quan no obertament conflictiu, el sentiment de pertinença, pot arribar a ser una olla exprés. Per afrontar aquestes contradiccions, hi ha diferents estratègies. Entre les més habituals, l'humor. Com més empenyat s'està, més corrosiu. La intel·lectualització també té els seus adeptes. El que no vol dir que darrera tota pantalla teòrica hi hagi una tremenda confusió, però el cas és que en molts casos és així. I per construccions teòriques alambinades, el situacionisme. Dialèctica marxista fins al paroxisme. Altres adaptacions al conflicte? ostentació d'una obsessió enciclopèdica, sexe com a argument i provocació recurrent o violència testosterònica com a targeta de presentació.

Flagell de l'establishment literari britànic, **Stewart Home** té la capacitat d'orquestrar tots aquests elements i aconseguir crear quelcom amb interès. *Memphis Underground* és un artefacte literari travessat d'oposats: orgull proletari i esnobisme, galeristes i assistents socials, humor barroer i situacionisme, violència d'extrarradi i *nouveau roman*, addicions diverses i molt de soul. /// **JESUS CARTANA**

Mossegant la poma

Francesc Serés

Quaderns Crema. Barcelona, 2012

Setembre de 2010. L'autor rep un encàrrec editorial: ha d'escriure setmanalment un conte de 5.000 caràcters com a màxim -dues pàgines i mitja-. El repte l'estimula, i **Francesc Serés** s'autoimposa una altra regla: que tractin sobre l'amor. A partir d'aquí es desplega un ventall d'històries d'extensió minúscula i profunditat majúscula. No hi ha falsos tòpics ni sucre candi: cada tres pàgines s'obre una finestra a un món real i complex que es tanca de cop amb finals contundents. Els dits s'aturen abans de girar el full, i així cada vegada. L'amor no és en la majoria dels casos un tema explícit, però impregna tot el llibre amb una aroma agredolça. Diametralment oposat a les novel·les romàntiques plagades de tòpics i de convencions, el llibre captura al vol moments subtils, imatges cristal·lines, sentiments plens de matisos, persones úniques i universals alhora. L'edició de Quaderns Crema afegeix tres contes més al recull inicial; un total de trenta-set relats que es llegeix a tota velocitat perquè el format breu i l'estil límpid de l'autor de la Franja entren directes a la vena. /// **JULIA RUBERT**

Barcelona és una merda

Oscar Broc i Tanit Plana

Contra Ediciones. Barcelona, 2012

Segurament no deu ser l'únic. Hi ha d'haver altres pobles igualment fascinats per la femta. Sens dubte, no en el nostre àmbit d'influència cultural. En aquest terreny, el català és una raresa amb l'escatologia com emblema i argument. Una fixació pels excrements que tot ho emporta: tradicions i parla, pessebres i renecs. Una obsessió institucionalitzada amb una vitalitat astorant però, fins avui, amb un últim terreny per conquerir: el de la modernor.

Barcelona és una merda és, estrictament, una guia de vàters de la ciutat. Ni de restaurants, ni de places, terraces o passejades. De lavabos. Una guia d'autor, això sí. Autors, en aquest cas. Perquè el projecte se sustenta en dues potes. D'una banda l'enciclopèdisme pop, l'humor tòxic i la prosa irreverent d'**Oscar Broc**. De l'altra, la mirada intrèpida i poètica d'una de les fotògrafes amb més projecció de l'escena: **Tanit Plana**.

Una proposta de la nova editorial Contra que estableix lligams entre atavisme i avantguarda. Una gràcia pop ben orquestrada en forma d'objecte. Un llibre ben escrit, il·lustrat i editat. La cristal·lització *cool* d'una vella obsessió. /// **INNA BARCO**